

Sport, matematika, informatika i volontiranje

Kada u učionici osjetite da među 11-godišnjacima vlada empatija, socijalna i matematička inteligencija onda razmišljate kako toj djeci pokazati da i izvan učionice postoji život koji bi vrlo rado podijelili s njima. Život u kojem odlična ocjena potrebna zbog upisa u dobru srednju školu nije najvažnija stvar. Život u kojem su volontiranje, rekreacija i druženje izvor energije za svakodnevnicu.

Slušajući motivacijski govor Što je uspjeh? astronoma Korada Korlevića na Državnom matematičkom kongresu u srpnju 2018. odlučila sam svoje darovite učenike upoznati s GRAWE humanitarnim projektom, s autoimunom bolesti multipla skleroza i s trkačima koji boluju od te bolesti. Podrška ovom projektu, osim učenika i njihovih roditelja, bili su i ravnateljica škole Vesna Orešković trener AK Sljemena Dragan Janković, Dinko Bažulić i naravno GRAWE Hrvatska koji svojim djelovanjem u javnosti izvlači ono najbolje iz svakoga od nas.

Od ideje do provedbe

Svatko tko radi u nastavi zna da dobar dio energije uzme pisanje dokumentacije. Za provedbu ovog projekta trebalo je ispisati opis projekta, ciljeve aktivnosti, ostvarivost međupredmetnih tema, način realizacije, način vrednovanja, a nakon višednevnog pisanja projektne dokumentacije slijedila je razrada s ravnateljicom. Po odobravanju projekta trebalo je izvršiti komunikaciju s roditeljima. Sva sreća da daroviti učenici često imaju i darovite roditelje (jer ne pada kruška daleko od stabla) pa je komunikacija s roditeljima prošla izvrsno. Svoje sudjelovanje su potvrdili svi koji će tog vikenda 25. kolovoza biti u Zagrebu, tako da sam mogla krenuti u pregovore za

tisak majica s natpisom OŠ Čučerje.

Dva dana prije Noćnog GRAWE maratona poslala sam roditeljima e-mail: Iskreno, nikada do sada nisam se ovako veselila početku školske godine. Razlog mog veselja je naše zajedničko druženje u subotu 25. kolovoza na humanitarnoj noćnoj utrci s prijavljenih 1.400 trkača. Nemojte se umarati vremenskom prognozom, našu dobru volju kiša ne može pokvariti. Majice s logom OŠ Čučerje, buffovi i narukvice za učenike već su spremni. Prazni dječji ruksak ponosite sa sobom, možda se nađe još koji poklon. Vidimo se na Bundecku u 17:30 sati kod glavne pozornice.

Došavši na Bundeck odmah sam se oduševila prostornom organizacijom promotivnih šatora, izborom ponuđenog sadržaja i glazbom. Sve mi je izgledalo ljepše, glamuroznije i futurističnije nego prijašnjih godina (ovo je moje treće volontiranje na noćnom maratonu). Pomislila sam, mala Luna nas je sve uspjela odvesti na mjesec!

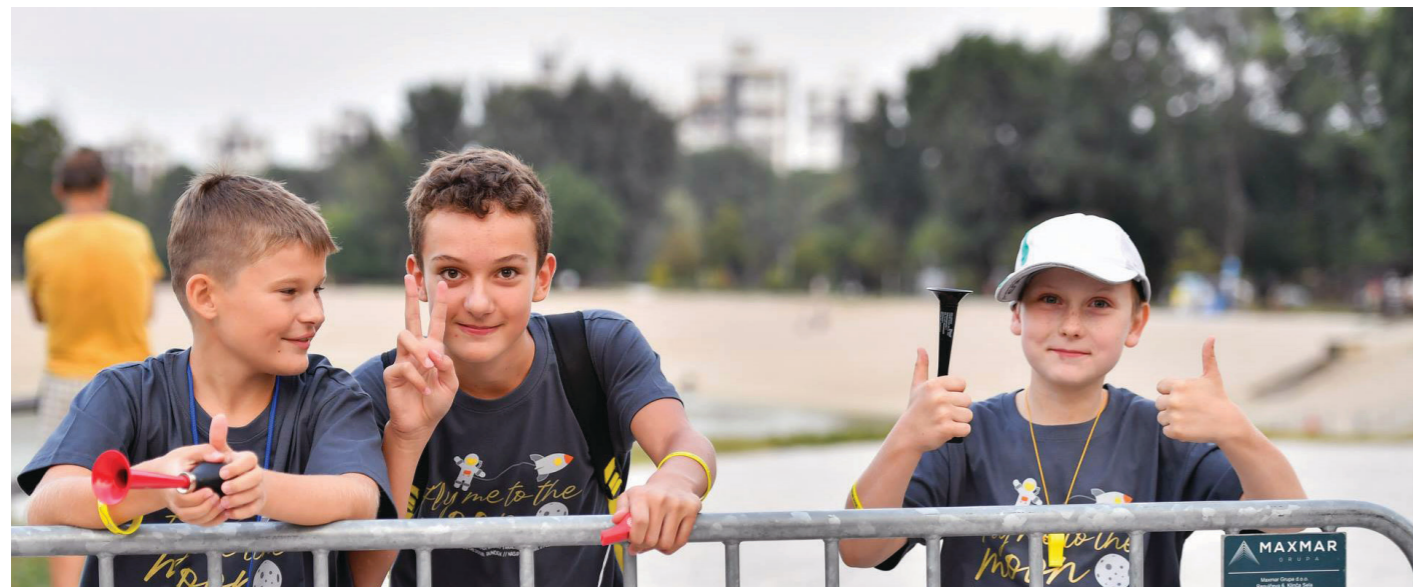
Volontiranje je započelo!

Prvom popodnevnom dogovoru oko organizacije poslova volontiranja na ciljnoj okrepici i na prolaznoj okrepici prisustvovali su izvršni volonteri Marin Guina, Roko Guina i njegov prijatelj Tomo, Ksenija i Željko Dugić, Igor Letinčić, Željko Trivić, Matija Kruc, Renata Vlahović Kruc, Anna Sumonja, Adriana Šimić, Kristina Vrbić, Ivana Stancin Letinčić, Danijela Horvat, Ira Mareković i Danijela Gjurac. Kasnije u 17:30 sati pao je dogovor oko organizacije poslova s učenicima i njihovim roditeljima.

Dakle, tri učenice s jednom mamom u pratnji intervjuirat će troje trkača koji imaju multiplu sklerozu (profesorica je unaprijed pripremila upitnik s 11 pitanja), tri učenika s jednim ocem u pratnji uzet će navijačke rekvizite i stajat će kod drvenog mostića pred cilj i bodriti trkače u finishu utrke, tri djevojčice s jednim ocem idu na ciljnu okrepicu kao ispomoć u posluživanju hrane i pića umornim trkačima, a svi ostali roditelji su u prolaznoj okrepici i brinut će se o trkačima na 21,1 km, 31,6 km i 42,2 km. Tako je i bilo. Klinci su volontirali do ponoći kad ih je s Bundecka ispratila kiša.

Nakon ovog projekta i učenici 8. razreda htjeli su biti moji dragi humanitarci, pa smo zajedno kupili preko 20 majica i sudjelovali na Terry Fox utrci 23. rujna. Dio učenika došao je na Jarun s cijelom obitelji, neki su po prvi put pretrčali 6,3 km.

Dragi učenici, pružili ste mi jedinstven i neopisiv osjećaj zajedništva i sloge. Naš susret u učionici nakon ovog projekta nosi novu dimenziju radosti i međusobnog uvažavanja. Hvala i na navijačkoj podršci

Lucija

Na noćnom maratonu intervjuirala sam divnu osobu i trkačicu Maju Blažević. Maja je s 29 godina uočila prve simptome MS-a i najvažniju ulogu u educiranju oko bolesti imale su njena liječnica i sama Maja. Maja se hrani zdravo, prakticira mediteransku prehranu, izbjegava šećer, živi zdravije i redovno vježba. Na kraju druženja na Bundecku bila sam vrlo sretna jer sam shvatila da sam učinila dobro djelo i da ću ga napraviti opet sljedeće godine.

Gabrijela

Trkač Saša Stanković kojeg sam intervjuirala na noćnom maratonu MS je dobio u 31. godini života. Saša je vrlo zanimljiv lik, pričao je poučne stvari i zabavno odgovarao na pitanja. Veliku podršku u liječenju daje mu doktorica Ivana Zadro. Kaže da bi HZZO trebao ubrzati proceduru oko liječenja MS-a. Sašin savjet je: Živite bez stresa!

Eva

Trkač Marko Kezerić oduševio me svojim intervjuom. On je s 29 godina primijetio prve simptome MS-a i to povezuje sa stresom na poslu. Odlučio je promjenom svojih životnih navika pobijediti bolest. U prehrani je izbacio gluten, žitarice, rekreacija mu je svakodnevna, razmišlja pozitivno, uživa u svemu s obitelji, djevojkom i prijateljima. Markov savjet je: Imajte zdrave životne navike i uživajte u životu!

Roko

Tata i ja smo malo kasnili u dolasku na dogovoreno mjesto na Bundecku jer nismo mogli pronaći parking. Odmah sam počeo navijati s ekipom iz razreda, a profesorica Bekavac Krčadinac nam je dala poklone i osvježavajuće napitke kako nam grla ne bi presušila od vikanja. Navijanje je bilo super, a doživljaj vrhunski, pogotovo jer smo vidjeli ekipu i trenere iz emisije Život na vagi.

Luka

Na noćnom maratonu bilo mi je jako lijepo jer sam bodrio trkače i bio sam na TV-u. Dobio sam i Dukat Fit i Hydra izotonik, kako ne bih ožednio za vrijeme navijanja. Kada smo tata i ja krenuli kući počela je kiša.

Josip

Na Bundeck sam došao s oba roditelja. Tamo je bila vesela atmosfera, puno ljudi svih uzrasta koji su se prijavljivali za maraton. Moji školski prijatelji i ja navijali smo za sve trkače uz ogradu prije cilja. Svidjelo mi se jer su svi bili nasmijani i sretni. Veselim se sljedećoj godini i maratonu i nadam se da ću i ja otrčati 4 km.

na Zagrebačkom maratonu. Dragi roditelji, hvala što svoju djecu odgajate s ljubavlju i što ih učite pravim vrijednostima. Hvala što ste pokazali da trokut dijete-roditelj-učitelj zaista funkcionira, što ste podrška profesorima koji žive za cilj da vaša djeca svojim znanjem i kvalitetama izbere što bolji životni put. Hvala GRAWE Hrvatska što ste zavrtjeli kotačić dobrote.

Jelena Bekavac Krčadinac

Što kažu roditelji?

Josipovi roditelji

Ideja profesorice o provedbi projekta odmah nam se dopala i rado smo se kao roditelji odazvali volontiranju na maratonu. U dobrom društvu i veselom ozračju osjećali smo se jako dobro. Nadamo se da ćemo iduće godine ponoviti ovakvo druženje odvažiti se sudjelovanju na utrci od barem 4 km.

Evina mama

Djevojke su bile malo iznenađene zadatkom jer do sada nisu imale iskustva s intervjuiranjem, ali odmah su se odlučno organizirale. Profesorica je pripremila papire s pitanjima, te su djevojke odlučile da će svaka od njih intervjuirati po jednog trkača. Zajedno smo prošle pitanja i razjasnile nejasnoće oko stručnih termina, te krenule u potragu za trkačima. Atmosfera na Bundecku bila je fantastična, puna pozitivne energije i međusobne podrške. Svi trkači koje su intervjuirale bili su jako susretljivi i puni razumijevanja, te otvoreni razgovarati o svom iskustvu. Evi i meni ovo je iskustvo bilo stvarno posebno i jako nam je drago da smo sudjelovale. Hvala Vam na pozivu profesorice!

Rokov tata

Pri dolasku na Bundeck, bilo mi je jasno da je Noćni maraton jedan od onih događaja koji plijene pozornost naroda i stvaraju nemilu gužvu na obližnjim parkinzima na kojima i bez posebnih događanja bude prelamno mjesto. Klinci su bili zaduženi za navijanje, a mi odrasli iz ekipe smo bili zaduženi za osvježavanja natjecateljima u vidu vode, sokova, keksa i voća, koja smo dijelili iz šatora nedaleko od starta/cilja. Podijelili smo zadatke, pripremili osvježavanja, a kada je utrka krenula, vesela ekipa iz našeg šatora glasnim je navijanjem pozdravila šaroliko društvo trkača i tako im poželjeli sreću i uspjeh. Atmosfera u našem šatoru bila je odlična do samoga kraja utrke i vjerujem da je to doprinijelo dodatnom osvježavanju umornih trkača. Čestitke svim sudionicima utrke, jer svi su oni pobjednici Maratona. Hvala profesorici i ekipi roditelja iz šatora i veselim se daljnjim zajedničkim akcijama.

